

Hoofdstuk 1

Wat de wereld je biedt

Bheemuda is afkomstig uit een invloedrijke familie binnen zijn stam. Al jong zette men hem aan het werk als priester in een hindoetempel. Gezien zijn intelligentie kon hij het ver schoppen in zijn land. Zijn omgeving dacht dat hij voorbestemd was om ooit in het parlement hun stam te vertegenwoordigen. Op dertienjarige leeftijd greep de Heere hem in het hart door een ontmoeting met een evangelist. Dit hield hij een aantal jaren onder de pet. Maar uiteindelijk kon hij er niet langer omheen. Hij verliet de tempel en zijn familie verstootte hem. Nu dient hij als predikant een gemeente in een grote stad in India. Hij weet uit ervaring wat het is om een mooie carrière af te breken, omwille van Christus. Zijn levensverhaal raakte me toen ik met hem sprak in de bovenzaal van een armoedig gebouw in Hyderabad. Hoe kon deze man alles opgeven om het Evangelie?

Vol dromen

Misschien droom je wel over voorspoed en aards geluk. Een mooi lichaam, grote bekendheid en een uitpuilende portemonnee. Dat deze vorm van geluk haalbaar lijkt, zien we in het leven van wereldsterren. Als glimmende en stralende voorbeelden leven zij als in een sprookje. Ze zien er prachtig uit, om jaloers op te worden. Het leven van deze door miljoenen jongeren vereerde idolen roept verlangen in ons wakker. Stel je voor dat jij hun mogelijkheden had, dan lag de wereld voor je open!

Laten we eens bij een aantal van deze wereldsterren achter de voordeur kijken. Wil je immers iets bereiken op aarde, begin dan met hun einde voor ogen. Veel sterren waren net als jij ooit jong en vol dromen. Wat hebben ze ervan gemaakt?

Queen of Versailles

De Amerikaanse Jacky werkte in een mortuarium en verdiende 3,5 dollar per uur. Dit leven beviel haar niet, ze wilde meer. Ze schreef zich in bij een modellenbureau en schopte het tot Miss Florida. Haar schoonheid was oogverblindend. Voor David was dit de hoofdrede om te vallen voor deze 30 jaar jongere vrouw. Ze trouwden en kregen acht kinderen.

Het ging David en Jacky Siegel voor de wind. David bouwde zijn zaak op vanuit het niets, het werd een miljardenbedrijf. Ze bevonden zich samen in een droomtoestand en wilden het grootste huis van Amerika bouwen, compleet met inpandige bowlingbaan en drie

zwembaden. De bouw startte, naar het voorbeeld van paleis Versailles in Parijs. Tot de Amerikaanse economie in 2008 instortte en daarmee hun droom. Een investering in Las Vegas, waar David Siegel meer dan 400 miljoen dollar in stak, bleek zijn bedrijf en geluk te bedreigen. De bouw van hun eigen megahuis werd stilgelegd. Honderden miljoenen gingen verloren, zeventuizend medewerkers kwamen op straat te staan. Alles wat vanzelfsprekend leek, zoals negentien man huispersoneel, stond ter discussie. Ze vielen totaal terug op zichzelf. Het sprookje van de 'Queen of Versailles' was voorbij. Een nachtmerrie bleef over.

Sissi

Actrice Romy Schneider, die in werkelijkheid Rosemarie Magdalena Albach heette, werd geboren in 1938. Op zeventienjarige leeftijd brak ze door op het wereldtoneel. Ze speelde de jonge Oostenrijkse keizerin Elizabeth in de filmtrilogie Sissi. Haar betoverende schoonheid en acteertalent maakten haar wereldberoemd. Nu, een halve eeuw later, heeft ze nog steeds fans. Wie naar Sissi kijkt, is verkocht, zo blijkt uit reacties van met name jonge meiden. Ze is zo sereen, kwetsbaar en volmaakt, dat velen met haar zouden willen ruilen.

Wat de meeste kijkers echter niet weten, is het dramatische vervolg van haar leven. Romy krijgt in 1958 een relatie met acteur Alain Delon en trekt met hem naar Parijs. Zes jaar later loopt hun relatie op de klippen, waarna ze een zelfmoordpoging onderneemt. Daarna

houdt ze het bijna tien jaar uit met Harry Mayen, met wie ze zoon David krijgt. Een dag na hun scheiding trouwt ze met haar privésecretaris Daniel Biasini. Toch is Romy niet erg gelukkig en raakt ze in deze periode aan de drank en drugs. Ook het huwelijk met Daniel eindigt in een scheiding. Haar zoon David verongelukt op een gruwelijke manier. Hij wordt gespietst bij een val tijdens een klimpartij bij het huis van de ouders van Biasini. Niet lang na de première van een nieuwe film in 1982 wordt Romy dood in haar woning in Parijs gevonden. Een overdosis slaappillen zou de oorzaak zijn geweest. Haar leven, dat als een sprookje begon, eindigt in een drama.

Club van 27

Zo ook de groep wereldsterren die de Club van 27 wordt genoemd. Ze hebben één ding gemeen: ze braken vroeg door in de wereld van muziek en film. Jongeren met wereldfaam. Het leven van deze artiesten lijkt aanlokkelijk. Hun levenseinde is echter niet opbeurend. Deze muzikanten en zangers hadden een carrière in de popwereld en stierven allen op 27-jarige leeftijd. Brian Jones (gitarist) werd vermoord in zijn eigen zwembad. Jimi Hendrix (gitarist en songwriter) overleed aan een overdosis slaappillen. Zanger Kurt Cobain bracht zichzelf met een hagelgeweer om het leven. De rij met artiesten wordt gesloten door zangeres Amy Winehouse. Zij stierf in een hotelkamer, aan een alcoholvergiftiging.

Twee fragmenten uit het nummer "Our day will come!" van Amy Winehouse geven inzicht in haar verlangen:

*Our day will come
And we'll have everything
We'll share the joy
Falling in love can bring*

*Our day will come
If we just wait a while
No tears for us
Think love and wear a smile*

Het diepe verlangen naar geborgenheid dat doorklinkt in veel films en muziek laat zien dat wij allen hunkeren naar vervulling. We verlangen naar iemand die echt van ons houdt zoals we zijn. We willen tot ontplooiing komen, gezien zijn, het liefst gecombineerd met bekendheid en materiële voorspoed. Dit zoeken naar geluk zien we terug bij bovengenoemde artiesten. Hun leven weerspiegelt echter niet of nauwelijks de uitkomst van dit verlangen. De uitkomst van hun wereldfaam was juist dat ze eraan ten onder gingen: ze dronken zich kapot, of verwoestten hun lijf met verdovende middelen. Tot ze jong, heel jong, stierven. Waar de boom valt, daar blijft hij liggen. Voel je hoe diep dat gaat?

Misschien hunker jij ook naar aardse roem. Dat is begrijpelijk. Overdenk dan echter ook de consequenties die dit veelal met zich meebrengt. Hoe die eruit kun-

nen gaan zien, zie je in het leven van Romy en Amy. Zij verwierven wereldroem en wereldfaam. Ze hadden bovendien maximaal de beschikking over geld, seks en aandacht. Zie je waar het hen bracht? Ze gingen eraan ten onder. Jong en definitief. Onomkeerbaar. Het einde van een leven zonder God is de dood.

Hebzucht

De achttiende-eeuwse schrijver Johann Wolfgang von Goethe schreef het aangrijpende werk *Faust*. Haarscherp toont hij daarin de verwoestende gevolgen van de hierboven beschreven zucht naar bevrediging van behoeften in het 'hier en nu'. De hoofdpersoon in dit boek geeft zich over aan de duivel, om zo zijn diepste driften te kunnen verwezenlijken. Dit leidt na het ontvangen van die wensen tot zijn ondergang.

Wat de groten der aarde uit de pop- en filmwereld laten zien, kan ook ons in bezit nemen: een oneindig verlangen naar meer geld, meer roem, meer ongeremde liefde. Misschien is dat niet direct zichtbaar aan de buitenkant, maar koesteren we deze verlangens in gedachten. Toch zal het bereiken van deze verlangens nooit bevrediging geven. Zoals Goethe zegt in *Faust*:

*Houdt iemand het gewenste in armen
Zal hij meteen zijn eisen hoger stellen
Gewend geluk blijkt niet meer te tellen
Hij mijdt de zon en wil het ijs verwarmen*

Zucht naar vervulling is de wortel van onze dromen. Wanneer jij en ik dromen over een toekomst waarin we nooit iets tekortkomen, zijn we gevangen in een droombeeld: een beeld dat meegroeit met dat wat we bereiken. Altijd groter dan wat wij tot op dat moment bereikten. Het fluistert ons toe: 'Ga verder, want daar achter de horizon ligt het echte geluk.' Zo drijven aardse verlangens ons voort, maar ze brengen ons nergens.

Gat in het hart

Laten we nog even kijken hoe het verderging bij David en Jacky Siegel. Inmiddels lijken ze hun leven weer aardig op de rit te hebben. Berichten in de media doen vermoeden dat David nieuw vermogen heeft aangeboord, waardoor het luxeleventje van weleer toch weer voortgezet kan worden. Zijn belofte lijkt uit te komen: 'Ik ga terug naar de top!' Opnieuw komen zijn dromen uit. Zo kunnen ook jouw dromen uitkomen, voor 'the time being'. Toch is dit soort geluk niet meer dan een façade, een tijdelijke en kwetsbare schil. Die niet van de ondergang redt.

Op de bodem van ieders hart ligt echter een verlangen dat dieper gaat dan aardse vervulling. Ergens diep vanbinnen is een gat dat niet gevuld kan worden met wereldse middelen of menselijke liefde. Deze leegte kan alleen de Heere vervullen. 'Gij hebt ons gemaakt naar U, en rusteloos is het hart totdat het rust vindt in U.' (Augustinus)

Niet iedereen herkent zich in het verlangen naar roem, macht en genot. De zoektocht naar de vervulling van het 'gat in ons hart' kan ook veel subtieler zijn. Want niet bij iedereen komen verlangens zo schaamteloos naar buiten als bij de hierboven beschreven personen. Maar waar gaat het dan mis?

**Onze zonde is
dat we ons eigen
geluk willen
creëren zonder
God.**

Onze zonde is dat we ons eigen geluk willen creëren zonder God. We willen ons leven zelf vormgeven, zelf keuzes maken en de dingen zelf in de hand houden. Dan gaat het om mijn geluk, mijn behoeften en mijn genot. Ik sta in het midden en niemand anders. We willen als God zijn.

God is dood

Als westerse christenen krijgen we daar nog een probleem bij. In onze cultuur is God namelijk weggeredeneerd. Voor Bheemuda, de predikant die ik ontmoette in India, speelde dit probleem niet. Hij maakte een overgang van het geloof in hindoegoden naar het geloof in de almachtige God van hemel en aarde. In de westerse cultuur geloven velen echter helemaal niet in een God. En ongemerkt raken wij daardoor beïnvloed.

In 1967 stelde socioloog Peter Berger: 'Religie is de menselijke activiteit waardoor een heilige kosmos wordt ingericht.' Dit betekent dat alles wat we over boven (God) denken van beneden (aarde) komt. God bestaat dus niet, dan alleen in onze gedachten. Deze

overtuiging zit diep geworteld in de huidige samenleving. Voor velen is God dood.

God als allesomvattende en almachtige realiteit heeft afgedaan. Max Weber (socioloog uit de 19^e eeuw) noemde deze ontwikkeling de 'onttovering van de wereld'. Wat overblijft, is dat ieder mens zijn eigen werkelijkheid creëert. Als men al in een hogere macht gelooft, dan wordt die samengesteld naar eigen fantasie en overtuiging. Het geloof is iets van vroeger. En als je toch gelooft, dan stel je zelf een godsdienst samen uit de verschillende inspirerende wereldgodsdiensten waar je over leest of hoort. Daarbij gunnen we ieder zijn eigen geloof, we respecteren elkaar. Want geloven doe je voor jezelf.

Afgod 'ik'

Iedere tijd kent zijn eigen afgoden. De afgod van onze tijd krijgt vorm door zelfverwerkelijking en persoonlijk succes. Worden wie je zijn wilt, binnen een door jezelf samengesteld wereldbeeld. Aan al onze eerste levensbehoeften is voldaan: we hebben eten, geld en een dak boven ons hoofd. Nu willen we zelf nog iemand worden. Ik ben zelf het centrum, de afgod van mijn wereldbeeld. Daarmee worden we wat we in werkelijkheid al waren: zondaren. Want een zondaar is een doelmisser. Niet de Heere komt aan Zijn eer, maar ikzelf.

Tot wij teleurgesteld de conclusie trekken dat wij onszelf toch nooit geheel vervullen kunnen. Er blijft een

gat over in ons bewustzijn. Een sluimerend verlangen naar échte vervulling. De volkomen voldoening van dit verlangen is nergens anders te vinden dan in God.

**Echte
vervulling van
onze verlan-
gens is nergens
anders te vinden
dan in God.**

Hemel en hel

Doordat het geloof in God verdween uit onze cultuur, raakten we ook het besef van schuld en genade kwijt. We zijn geschapen om God te loven, maar zijn sinds Adams val doelmissers. Wij keerden God de rug toe. De mens zal aan het einde van zijn leven rekening moeten geven van zijn daden. Zondige, gevallen mensen staan dan voor de heilige en rechtvaardige God. Bevekt met erfschuld en steunend onder hun eigen zware zondenlast. Wij hebben namelijk tegen God gezondigd, de Heilige Die geen zonde door de vingers kan zien. Zijn heilige geboden stellen ons schuldig. We lopen met de dood in de schoenen.

Voor velen zijn hemel en hel bedenksels van primitieve volken, lang geleden. De Bijbel leert ons echter iets anders. De Heere schiep hemel en aarde (Gen. 1:1). Jesaja spreekt over de komende nieuwe hemel en aarde, aan het eind van de tijd (Jes. 66:22). De Bijbel spreekt over een werkelijkheid die vergelijkbaar is met een huis van drie verdiepingen. De hemel is een verdieping boven ons, de aarde is de woonlaag waar je nu bevindt en de hel is een verdieping onder ons. Wij weten dat de werkelijkheid complexer is en dat veel zich aan ons

zicht onttrekt. De aarde bevindt zich als een werelddbol in een immens grote kosmos. God draagt deze werkelijkheid in Zijn handen. Hij gaf het vereenvoudigde beeld van hemel en hel om ons te doen begrijpen waar het op aankomt. We hebben hier geen blijvende stad, maar we zijn onderweg naar het laatste oordeel. Dan zal wat nu onzichtbaar is voor ons een zichtbare werkelijkheid worden. Dan zien we de dingen zoals de Heere ze ziet. Tot op dat moment mogen we ons vasthouden aan wat de Bijbel ons leert.

Petrus haalt de woorden van Jesaja aan in 2 Petrus 3 vers 13: 'Maar wij verwachten, naar Zijn belofte, nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, in dewelke gerechtigheid woont.' Het verlangen naar de hemel, waar God alles zal zijn en in allen, houdt de hoop van gelovigen levend (1 Kor. 15:57).

We zijn dus onderweg naar een eeuwige bestemming. Daar zal geen tijd meer zijn. Al zou je de tijd toch bij kunnen houden, dan sta je na miljoenen jaren nog steeds aan het begin. Een aangrijpende gedachte als jouw bestemming momenteel niet de hemel is.

God heeft recht op je leven

Jonathan Edwards, een opwekkingsprediker uit de achttiende eeuw, draaide niet om de feiten heen. Hij vergelijkt de toorn van God over de zonde met een dam die een grote watermassa tegenhoudt. In onze tijd kun je denken aan een stuwmeer. De hoogste stuw-

dam in Europa is de Grande Dixence in Wallis, Zwitserland. De wand is 285 meter hoog. Stel je voor dat zo'n dam breekt terwijl jij net wandelt in het dal. Wat zou er dan met je gebeuren? Edwards: 'De toorn van God is als een grote watermassa, die voor een moment is ingedamd.'

De Heere heeft geduld met ons, zolang onze levensduur strekt. Hoelang zal dit nog duren? Confronterend spreekt Edwards in zijn bekende preek met de titel 'Zondaren in de hand van een toornend God' over de levensgevaarlijke situatie waarin we ons bevinden buiten Christus. 'Je hangt aan een zijden draad. De vlammen van Gods toorn flakkeren daaromheen en staan op het punt om hem elk ogenblik te verschroeien en stuk te branden.'

Dit roept wellicht angst op. Misschien vind je het beeld dat Edwards gebruikt wat overdreven. Was Jezus' prediking dan anders? Hij zegt in Lukas 12 vers 4 en 5: 'En Ik zeg u, Mijn vrienden: Vreest niet voor degenen die het lichaam doden, en daarna niets meer kunnen doen. Maar Ik zal u tonen Wien gij vrezen zult: vreest Dien Die nadat Hij gedood heeft, ook macht heeft in de hel te werpen; ja, Ik zeg u, vreest Dien.'

De Heere heeft recht op ons leven. Niet een beetje, maar helemaal. Tegelijkertijd doet de duivel er alles aan om je bij Hem weg te houden. Als een slang slingert hij zich om onze wil en verlangens. 'De zonde heeft onze

natuur omvat, zoals een boa constrictor zijn slachtoffer' (Spurgeon) Besef je in hoe groot gevaar je verkeert?

Voorspoed van de goddelozen

Pastor Bheemuda gaf alles op voor het Evangelie. Dit leidde ertoe dat men hem op straat afranselde. Niet alleen zijn familie verstootte hem, maar op dit moment verstoten ook zijn hindoeïstische buurtgenoten hem.

Misschien twijfel je, als het gaat om het volgen van de Heere, of het echt zo veel beter is dan wat de wereld biedt. Je zegt: 'De Bijbelse boodschap kan misschien waar zijn, maar om mij heen vergaat het de goddelozen prima. Waarom zou ik dan God dienen?' Die vraag is niet nieuw. Zelfs Asaf worstelde ermee, hoewel Hij reeds een kind van God was. We ontmoeten hem in de volgende hoofdstukken, aan de hand van Psalm 73.

Samenvatting

- De wereld biedt mogelijkheden voor grote rijkdom en succes. Dit kunnen afgoden voor ons worden. Onze grootste afgod zijn wij echter zelf.
- Vervulling van aardse verlangens kan het gat in ons hart niet dichten. Daardoor bevredigt een leven buiten God nooit.
- Onze westerse cultuur heeft God weggeredeneerd, evenals de werkelijkheid van hemel en hel.
- De Heere heeft recht op ons hele leven, we zijn geschapen om God te loven.
- Wij zijn dragers van schuld sinds de val van Adam, maar maken die ook zelf dagelijks groter door onze zonden tegen Gods geboden.
- Hemel en hel bestaan werkelijk, we zijn onderweg naar de oordeelsdag.
- Buiten Christus bevinden we ons in levensgevaar.